

ירצה מאסר עולם על רצח שכן שהגיע להכות את אמו המתגוררת באותו בניין

בית המשפט העליון דחה לאחרונה את ערעורו של אדם שנשפט על עבירות רצח ודחה את טענתו שאימא שלו ביצעה את הרצח ולא הוא [תפ"ח 19135-10-14]. המערער תכנן את רצח המנוח מראש ואף שלח לעצמו מסרון כוזב, שבו נכתב שהמנוח "מגיע" לחסל אותו. כשהגיע המנוח לדירה דקר אותו שלוש פעמים עד שמת מפצעיו. הוא נשפט בבית המשפט המחוזי ונדון למאסר עולם ותשלום פיצוי בסך 258,000 ₪ למשפחת המנוח, אך ערער בטענה שאימו היא זו שביצעה את הרצח. ערעורו נדחה.

המערער החליט להמית את המנוח לאור סכסוך שפרץ ביניהם. לשם כך שלח לו מסרונים מאיימים, וכתגובה המנוח הודיע לו שהוא יגיע אליו כדי לפתור את הסכסוך. לפני הגעתו של המערער מסרון כוזב מטלפון נוסף ובו "מודיע" לו המנוח שישחט אותו ואת בני משפחתו, כמצג שווא. הוא הראה את המסרון הכוזב לאימו, וזו התקשרה למשטרה ודיווחה על האיום. המנוח הגיע לביתו של המערער כפי שקבעו וכשפתחה לו אימו של המערער את הדלת, דרשה ממנו לעזוב וכתגובה לכך תקף אותה המנוח. המערער אחז בו, גרר אותו ודקר אותו, והמנוח נמלט אך מת מפצעיו לאחר שעה קלה. לאחר מכן ניקה המערער את כתמי הדם וניסה לטשטש ראיות. בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו הרשיע אותו בעבירה של [רצח בכוונה תחילה](#) ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט, והטיל עליו מאסר עולם על הרצח, 10 חודשי מאסר על שיבוש הליכי משפט ופיצויים בסך 258,000 ₪ להוריו ולבתו של נפגע העבירה.

הגבר ערער בטענה שלא הוא זה שדקר את המנוח אלא אימא שלו וטען שהרצח בוצע כהגנה עצמית. הדיון בערעור התקיים בבית המשפט העליון, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, בתאריך 20.2.18, בראשות כב' השופט נ' הנדל, כב' השופט ע' פוגלמן, כב' השופטת י' וילנר.

ב"כ של המערער טען כי המדינה לא הצליחה להוכיח מעבר לספק סביר כי אימו של המערער לא דקרה את המנוח, בית המשפט המחוזי טען שהעדויות של המערער ואימו סותרות זו את זו, אך זה לא נכון, הודגש שדוח המכון הפתולוגי לא מצא שלוש דקירות כפי שטענה התביעה, אלא שתיים בלבד. הודגש הנושא של ההגנה העצמית, בכך שהמנוח תקף את אימו של המערער. לאור אלה, ביקש לזכות את המערער מכל העבירות או להרשיעו בעבירת הריגה ולהפחית מהפיצוי שהוטל עליו; ב"כ המשיבה טענה שהיא סומכת על פסק הדין של בית המשפט המחוזי וכי מסקנותיו מבוססות על ממצאי עובדות מהימנות ולפיכך אין לקבל את הערעור.

שופטי בית המשפט העליון לא התרשמו מטענות המערער ויתרה מכך, הדגישו את אופי הערעור הרשלני שמכיל טענות בלתי מבוססות. הודגש שהאם הודתה שהיא רצחה את המנוח רק כשעלתה להעיד ולא בחקירות הרבות שעברה לפני כן. נוסף על כך, היא אישה נכה ולא ייתכן שהיא הצליחה לפגוע במנוח, כפי שהיא העידה. השופטים דחו את טענותיו של המערער שהרצח בוצע מתוך הגנה עצמית ולכן אין גם סיבה להפחית בשיעור הפיצוי שנגזר עליו, שכן זהו הפיצוי שנקבע בחוק לעבירות רצח בכוונה תחילה. לאור אלה לא התערבו שופטי בית המשפט העליון בהחלטות בית המשפט המחוזי, והמערער ירצה מאסר עולם כפי שנקבע וישלם פיצוי בסך 258,000 ₪ למשפחת המנוח.

ב"כ המשיבה, מדינת ישראל: עו"ד תמי קלנברג-לוי, עו"ד ורד אנוך.

ב"כ המערער: עו"ד ישר יעקובי, עו"ד אנסטסיה דחטיאר מטעם הסניגוריה הציבורית.

משרדנו לא ייצג בתיק זה.

{*:fast_contact}